

plastpåsarna vid lekparken

Nu håller jag ditt huvud mellan mina händer.
viskar jag, nästan utan att andas:
...lystra...genom krigets...
...hålör...ända bort till trädet...
...ska du...håll den gren som...växer...

och om igen
Affärens
ständigt flyttad lätt (du sover alltid hårt hoprullad
som aska när jag vet att du somnat går jag)
är du

runt om mig går pendeln de genomskinliga isklipporna
den lämnade stadens tid
det finns platser som stannat en enda resa finns överallt

Nu håller jag ditt huvud mellan mina händer. Pupillen är en tunnel rakt in i hjärnan.
I de långa ljuslila sjukhuskorridorerna viskar jag, nästan utan att andas:
...lystra...genom krigets...
de genomskinliga isklipporna med mynta hålör i ändan bort till trädet...
du kör framåt din hållpunkt ständigt flyttad håll den gren som...växer...där...
som aska är du så försvinnande sval övergår du mig om
och om igen drar samma fråga genom olika ansikten

släppa rasa rulla om varandra till oigenkännlighet inte höra längre
vem skriker varghund är inte
det finns platser som stannat

Affären sköter sig numera själva. ...ska du...
en tunnel rakt in om går pendeln